

Sygn. I C 1277/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2015 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. (...)

przeciwko K. K.

o zapłatę

orzeka

- I. zasądza od pozwanego K. K. na rzecz powoda M. (...) kwotę 227 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 13.12.2013 roku do dnia zapłaty;
- II. przyznaje kuratorowi adw. C. S. wynagrodzenie w kwocie 60 zł (sześćdziesiąt złotych) plus podatek VAT za reprezentowanie pozwanego K. K.;
- III. nakazuje kasie Sądu Rejonowego w Ciechanowie wypłacenie adw. C. S. kwoty 60 zł (sześćdziesiąt złotych) z zaliczki wpłaconej przez powoda M. (...) na kwit p. 1/WB (...) k. 012628 i podatek VAT z sum budżetowych;
- IV. zasądza od pozwanego K. K. na rzecz powoda M. (...) kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1277/14

UZASADNIENIE

Powód M. (...) w W., reprezentowany przez radcę prawnego T. C., pozwem złożonym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 21 sierpnia 2014 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Powód wnosił o zasądzenie od pozwanego K. K. kwoty 277 zł z ustawowymi odsetkami od 13 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty. Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwany w dniu 28 listopada 2013 r. korzystał z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 220 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 7 zł. Ponieważ pozwany nie zapłacił należności, powód domaga się opłaty dodatkowej, należności przewozowej oraz odsetek ustawowych od całej kwoty od dnia upływu terminu jej płatności (wynoszącego 14 dni od sporządzenia wezwania do dnia zapłaty), zgodnie z art. 33 a ust 3 ustawy prawo

przewozowe (Dz.U. z 2000 r. nr 50 poz. 601) i uchwały nr XVI/301/2011 Rady Miasta stołecznego W. z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego oraz art. 360 i 361 k.c.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w dniu 3 września 2014 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz k. 6 akt).

Wysłany pozwanemu odpis nakazu zapłaty nie został mu doręczony, ponieważ wskazany przez powoda adres pozwanego okazał się błędny (dowód: koperta k. 7-8 akt).

Postanowieniem z dnia 22 października 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakaz zapłaty z dnia 3 września 2014 r. uchylił w całości i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie (postanowienie k. 11 akt).

Zarządzeniem z dnia 23 grudnia 2014 r. Sąd wezwał pełnomocnika powoda do wskazania aktualnego miejsca zamieszkania pozwanego - w terminie 14 dni pod rygorem zawieszenia postępowania (zarządzenie k. 18 akt).

Odpis zarządzenia doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 2 lutego 2015 r. (potwierdzenie odbioru pisma k. 20 akt).

Pełnomocnik powoda nie wskazał prawidłowego adresu pozwanego (notatka urzędowa k. 21 akt).

Postanowieniem z dnia 6 marca 2015 r. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177§1 pkt 6 k.p.c. (postanowienie k. 22 akt).

Pełnomocnik powoda pismem z dnia 13 kwietnia 2015 r. wnosił o podjęcie postępowania w sprawie i o ustanowienie kuratora dla pozwanego. Na koszty związane z ustanowieniem kuratora powód wpłacił zaliczkę w kwocie 60 zł w dniu 15 maja 2015 r. (pismo k. 24 akt, dowód uiszczenia opłaty k. 31 akt).

Postanowieniem z dnia 20 maja 2015 r. Sąd ustanowił dla nieznanego z miejsca pobytu K. K. kuratora w osobie adwokat C. S. (postanowienie k. 32 akt).

Kurator pozwanego wnosił o oddalenie powództwa. Ponadto wnosił o zasądzenie należności według norm oświadczając, że dotychczas nie otrzymał wynagrodzenia w części ani w całości.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany K. K. w dniu 28 listopada 2013 r. jechał linią (...) pojazdem numer (...) należącym do powoda M. (...) w Warszawie. Pozwany nie posiadał ważnego dokumentu przewozu na kwotę 7 zł. Kontrolerzy powoda nałożyli na pozwanego karę dodatkową w wysokości 220 zł za przejazd i wezwali go do zapłaty. Pozwany nie uiścił powyższej opłaty (dowód: druk opłaty dodatkowej k. 54 akt, bezsporne,)

Powyższy stan faktyczny sąd oparł na podstawie bezspornych twierdzeń stron i dokumentów dołączonych do pozwu. Sąd dał im wiarę w całości, albowiem żadna ze stron ich nie kwestionowała, a i Sąd nie znalazł ku temu podstaw.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe. (Dz. U. z 2000 r., Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. K. K. w dniu (...) r. jechał linią(...) pojazdem numer (...) należącym do powoda, a tym samym zawarł z podmiotem umowę przewozu.

Zgodnie z art. 33a ust. 3, 3a i 3b Prawa Przewozowego w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową

albo wystawiają wezwanie do zapłaty. W razie stwierdzenia braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. Pobrana należność za przewóz i opłata dodatkowa, po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej odpowiadającej kosztom poniesionym przez przewoźnika, podlegają zwrotowi, a w przypadku wezwania do zapłaty - umorzeniu, w przypadku udokumentowania przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia przewozu, uprawnień do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu. W razie posiadania przez podróżnego ważnego dokumentu przewozu, którego nie miał podczas przejazdu, do zwrotu i umorzenia należności za przewóz i opłaty dodatkowej stosuje się przepis ust. 3a zdanie drugie.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika jednoznacznie, że pozwany jechał pojazdem należącym do powoda i nie posiadał biletu upoważniającego go do przejazdu ani też dokumentu uprawniającego do bezpłatnego przejazdu. Należy podkreślić, że na pozwanym spoczywał ciężar wykazania w toku procesu zgodnie z art. 6 k.c., że w dniu 28 listopada 2013 r., kiedy jechał pojazdem powoda, posiadał dokument uprawniający go do bezpłatnego przejazdu. Pozwany jednak tego w toku procesu nie wykazał, nie kwestionował faktu przejazdu ani tego, iż nie posiadał ważnego dokumentu przewozu. Z uwagi na powyższe pozwany zobowiązany jest do zapłaty należności za przewóz, której powód w niniejszym procesie dochodzi oraz opłaty dodatkowej. Z uwagi na powyższe na podstawie art. 33 ust. 3a Prawa przewozowego zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. licząc od dnia następnego po upływie terminu z wezwania do zapłaty.

Na podstawie § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1982 r. w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom, pracownikom sądowym za dokonywanie oględzin oraz stawek należności kuratorów (Dz.U. nr 27 poz. 197 z póź. zm.) oraz § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd przyznał kuratorowi wynagrodzenie w wysokości 60 zł + podatek VAT tj. łącznie kwotę 73,80 zł, którą nakazał wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powoda w kwocie 60 zł i w pozostałym zakresie z sum budżetowych.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Pozwany w całości przegrał proces, stąd zasądzono od niego na rzecz powoda całość kosztów procesu, na które składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 60 zł oraz koszty związane z ustanowionym kuratorem. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda wynika z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.z 2013 r. poz. 490).

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)